

Tajemství princezny Talary

Část V.

sepsala Mera Llykith

akým právem jsi zatkl mého otce?" vykřikla paní Jyllia. "Co provedl?"

Camlornského krále a bývalého vévodu z Oloinu zatýkám právem velícího císařského důstojníka a velvyslance, odvětil pán Strale. "Právem vycházejícím ze zákonů tamrielského císaře, které jsou nadřazeny veškeré provinční královské moci."

K Jyllii přistoupila Gyna a pokusila se jí položit ruku na rameno, ale ta ji jen chladně odstrčila. Tiše se posadila k nohám trůnu v nyní již prázdné přijímací síni.

Tato mladá dáma za mnou přišla s tím, že se jí vybavily dřívější vzpomínky, ale příběh, který mi vyprávěla, byl tak neuvěřitelný, že jsem mu téměř nemohl uvěřit, řekl pán Strale. "Ale byla o něm tak přesvědčená, že jsem to musel prošetřit. Promluvil jsem si proto s každým, kdo v paláci před dvaceti lety byl, abych zjistil, zda by na tom nemohlo být něco pravdy. Podobný důkladný výslech již sice proběhl v době královny a královniny vraždy, ale já se tentokrát ptal na úplně jiné otázky. Na otázky týkající se vztahu dvou malých sestřenic, paní Jyllie Reis a princezny."

Už jsem všem mnohokrát říkala, že si z tohoto období svého života nepamatuji vůbec nic, řekla Jyllia a oči se jí zalily slzami.

Vím, že ne. Nikdy jsem nepochyboval o tom, že jsi byla svědkyní té strašlivé vraždy a že tvá ztráta paměti je opravdová. Což se ostatně stejně dobře týká i jí, dodal pán Strale a kývl hlavou směrem k Gyně. Nejen služebnictvo, ale i další lidé v paláci mi potvrdili, že obě malé dívky byly téměř nerozlučné. Jiné přátele neměly, a jelikož princeznino místo bylo blízko jejich rodičů, nechyběla tam v tu chvíli ani malá paní Jyllia. Když pak přišel vrah, jenž pozabíjel královskou rodinu, byli král a královna ve svém pokoji a dívky si hrály v trůnním sále."

Když se mi vracela paměť, bylo to jako pomalé otevírání uzamčené truhlice, řekla Gyna vážně. "Vše bylo najednou tak jasné a zřetelné, jako by se to stalo včera, a ne před dvaceti lety. Byla jsem na trůnu, hrála jsem si na císařovnu a ty ses schovávala za stupínkem a předstírala jsi, že jsi kobce, kam jsem tě poslala. Z královské ložnice k nám vrazil muž, jehož jsem nikdy neviděla, a v ruce měl ostří potřísněné krví. Blížil se ke mně a já se rozběhla jako o život. Vzpomínám si, že jsem utíkala ke stupínku, ale spatřila jsem tvou vyděšenou tvář a nechtěla jsem ho dovést k tobě. Tak jsem se rozběhla k oknu.

"Po hradbách jsme spolu lezly už často předtím, jen tak pro zábavu, to byla první ze vzpomínek, která se mi vrátila, když jsem se držela toho útesu. Ta a já na hradní zdi a král, který na mě volal, ať hned slezu. Ale toho dne jsem se neudržela, až příliš jsem se třásla. Spadla jsem a přistála přímo v řece.

Nevím, jestli to bylo jen kvůli té hrůze, které jsem byla svědkem, nebo zda se nějak projevil i ten pád do ledové vody, ale v mé mysli se po tom zážitku rozprostřela prázdnota. Když jsem se pak konečně vydrápala z vody, míle a míle daleko, neměla jsem vůbec tušení, kdo jsem. A tak to i zůstalo," usmála se Gyna. "Až do tohoto okamžiku."

Takže ty jsi princezna Talara? zvolala Jyllia.

Dovol mi, abych ti to ještě trochu víc vysvětlil, než ti na tuto otázku odpoví, protože samotná odpověď by tě jen zmátla, jako mě, řekl pán Strale. "Vrah byl chycen dřív, než se mu podařilo uniknout z paláce - popravdě musel sám tušit, že ho chytí. K vraždě královské rodiny se přiznal okamžitě. O princezně řekl, že ji vystrčil z okna. Služebný ve spodním patře slyšel křik a viděl, jak za jeho oknem něco prolétlo dolů, takže mu nikdo neměl důvod nevěřit.

Paní Jyllii našla až za několik hodin její vychovatelka Ramke. Byla stále schovaná za stupínkem, třásla se strachy a nemohla vůbec mluvit. Ramke na tebe nedala dopustit, řekl Strale a pokývl směrem k Jyllii. "Trvala na tom, aby tě okamžitě uložili k tobě do pokoje a ihned dali vědět vévodovi z Oloinu, že královská rodina je mrtvá a že jeho dcera sice vraždu viděla, ale naštěstí přežila."

Něco málo z toho se mi možná už vrací, řekla užasle Jyllia. "Vybauuji si, jak ležím v posteli a jak mě Ramke utěšuje. Byla jsem tak zmatená, že jsem se nemohla soustředit. Nevím proč, ale pamatuji si, jak moc jsem si přála, aby to byla všechno pořád jen hra. A pak se mi vybavuje už jen to, jak mě balí do teplé deky a vezou do ozdravovny."

Již brzy si vzpomeneš na všechno, usmála se Gyna. "Uvidíš. Přesně takhle to bylo i u mě. Soustředila jsem se na jednu drobnost, a pak následovala doslova záplava vjemů."

A to je právě to, začala Jyllia zklamaně vzlykat. "Nevybavuje se mi nic než zmatení. Ne, vzpomínám si ještě, že se na mě tatínek ani nepodíval, když mě odváželi pryč. A pamatuju si taky, že mi to tehdy bylo úplně jedno, stejně jako všechno ostatní."

Byly to zmatené časy pro nás všechny a pro dvě malé dívky to nemohlo být jiné. Zvláště, když si prošly tím co vy, řekl pán Strale soucitně. "Jestli to dobře chápu, tak vévoda obdržel dopis od Ramke a hned poté opustil svůj palác v Oloinu. Následně zařídil, aby tě poslali do soukromé ozdravovny, než se ze svého zážitku vzpamatuješ, a se svým vlastním strážcem se vydal mučit onoho vraha, aby z něj dostal nějaké informace. Když jsem se dozvěděl, že se k vrahovi po jeho prvotním přiznání nedostal nikdo jiný a že tihle dva byli také jediní, kdo byl přítomen u vrahova pokusu o útěk, který skončil jeho dopadením a smrtí, došlo mi, že je to velmi důležitá stopa."

"Promluvil jsem si proto s pánem Erylem, neboť tím druhým zúčastněným byl právě on. Ke svému cíli jsem ale musel jít oklikou, a tak jsem předstíral, že mám mnohem víc důkazů, než jsem ve skutečnosti měl. Dostalo se mi odpovědi, v níž jsem skrytě doufal, ale byl to hazardní manévr. Nakonec mi však potvrdil to, co jsem již dávno tušil."

Vrah,"" zaváhal pán Strale a neochotně se podíval Jyllii do očí, ""byl najat vévodou z Oloinu. Měl zabít celou královskou rodinu, včetně princezny jakožto zákonné dědičky, aby koruna přešla na vévodu a na jeho děti."""

Jyllia zírala na pána Strala s neskryvaným zděšením. "Můj otec..."

Vrah měl od vévody slíbeno, že po zatčení dostane zapláceno a že mu bude umožněn útěk. Zločinec si však pro svou lakotu vybral špatnou chvíli a požadoval více peněz. Vévoda tedy rozhodl, že bude levnější, když ho umlčí, a tak ho tam na místě zabili, aby nemohl nikomu říct, co se doopravdy stalo, pokrčil pán Strale rameny. "Byla to koneckonců jen jedna vražda navíc. Za několik let ses pak vrátila z ozdravovny, možná trochu otřesená, ale jinak naprosto v pořádku, samozřejmě až na tu celkovou ztrátu paměti týkající se dětství. A nedlouho potom bývalý oloinský vévoda zaujal místo svého bratra a stal se camlorským králem. Byl to velice chytrý tah."

Ne, zašeptala Jyllia. "Jistě měl plno práce. Znovu se oženil a měl další dítě. Do ozdravovny za mnou chodila vlastně jen Ramke."

Kdyby za tebou chodil a vídal tě, řekla Gyna, "mohl tenhle příběh skončit úplně jinak."

Co tím myslíš? zajímala se Jyllia.

To je na tom to nejúžasnější, řekl pán Strale. "Otázkou již od začátku bylo, zdali je Gyna princezna Talara. Když se jí vrátila paměť a řekla mi, co si pamatuje, spojily se mi některé části skládačky dohromady. Zvaž tato fakta."

"Obě dvě jste si neskutečně podobné i teď, po dvaceti letech naprosto odlišných životů, a jako malé dívky, co si navíc spolu pořád hrály, jste od sebe byly k nerozeznání."

Vrah, jenž na zámku nikdy nebyl, spatřil během dojednané vraždy jen jedinou dívku. Seděla na trůně a on ji přirozeně považoval za svou oběť."

"Žena, která paní Jyllii našla, byla její chůva Ramke. Ramke byla téměř fanaticky oddaná své chráněnce a nikdy by nepřipustila možnost, že by to byla právě její milovaná holčička, kdo se ztratil. Chůva byla také jediná osoba, která znala jak princeznu Talaru, tak paní Jyllii, a která tě navštěvovala v ozdravovně."

A konečně,"" řekl pán Strale, ""zvaž i fakt, že než ses z ozdravovny vrátila ke dvoru, uběhlo pět let, během nichž dítě dospělo v mladou dámu. Vypadala jsi podobně, sice ne zcela stejně, jak si tě rodina pamatovala, ale to bylo jen přirozené."""

Nechápu to, rozplakala se ubohá dívka, ale její oči již v tu chvíli vypovídaly o opaku. Vzpomínky se k ní vracely a zapadaly do sebe s mohutností obrovské přívalové vlny.

Tak ti to vysvětlím jinak, řekla její sestřenice a objala ji kolem ramen. "Teď už vím, kdo jsem. Mé pravé jméno je Jyllia Reis. Zajatý muž byl můj otec a právě on dal zavraždit krále, tvého otce. Princezna Talara jsi TY."